

Jeg håber, at vi kan få en afklaring på det i dag – ellers vil vi i hvert fald bore videre i det. Jeg kan ikke se, at det kan undgås.

Til sidst noget om dagsordensforslagene:

Det dagsordensforslag, der er stillet af Fremskridtspartiet, kan vi ikke støtte, for det er for os at se en genvej til privatisering af hospitalsområdet.

Det dagsordensforslag, der er stillet af Dansk Folkeparti, støtter vi til gengæld, idet vi afgjort mener, at der er behov for, at alle ting kommer frem i den retssag.

Jeg ved ikke, om nogle formalistiske forhold kan spille ind, men for os er det afgørende, at oplysningerne kommer frem, og derfor er det klart, at også sagsøgerne skal have mulighed for at få en fair retssag ved at få de oplysninger frem, de har brug for.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man har siddet herinde i dag og fulgt debatten i 9 timer – det er vist nogenlunde dér, vi er – er der efterhånden nogle spørgsmål, som man må stille sig selv:

Er det virkelig først her i sommer eller på den socialdemokratiske kongres, eller da statsministeren besøgte en enlig mor på Amager, det gik op for regeringen, at der var alvorlige rockerproblemer? For så må regeringen jo enten have sovet eller bevidst have ladet være med at høre efter, alle de gange det spørgsmål er blevet rejst her i salen, for dér har der ikke været vist nogen velvilje, dér har der ikke været vist nogen handlekraft, dér er der ikke blevet fremsat lovforslag, som helst skulle igennem tre behandlinger i løbet af den samme dag.

Og det samme kan man jo sige om udvisningen af narkohandlerne.

I hele statsministerens regeringsperiode har dette Folketing nærmest hver uge beskæftiget sig med disse problemer, og dagspressen har beskæftiget sig med dem, og lige pludselig ser man regeringens medlemmer i store markedsføringskampagner for sig selv på disse to områder, og så spørger man sig selv: Hvorfor lige nu?

Jeg siger ikke, at disse problemer ikke er alvorlige, og regeringen får Fremskridtspartiets fulde støtte til at gribe ind nu, og det ville den også have fået for 3 år siden, men er svaret virkelig, at regeringen er nødt til at opfinde noget, der er så følelsesladet og fuldt af dynamit, for at den kan få befolkningen til at lade være med at tænke på alle de ting, som den ikke har tænkt sig at gøre noget ved? Er det sandheden?

For hvis det er sandheden, tror jeg ikke, man behøver have den samme store respekt for regeringens vilje lige nu, og så skulle man måske spørge sig selv, om der i virkeligheden bare lå hyklery bag det markedsføringstogt, som vi har været ude for i dag.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at jeg ikke et sekund tvivler på, at statsministeren finder det alvorligt, at folk ikke kan gå i fred på gaden, og at jeg ikke et sekund er i tvivl om statsministerens oprigtige vilje til at gøre noget for de psykisk syge og for at sende narkohandlerne ud af landet, men jeg må bare spørge mig selv: Hvor har statsministeren været i al den tid, hvor de samme problemer har eksisteret?

Statsministeren sagde, at Fremskridtspartiet i sin ordførertale var kommet med et orgie af udgiftsforslag, og det er rigtigt, for som ordfører prøvede jeg egentlig at sætte mig i den almindelige danskers sted og som dansk borger at forholde mig til det, som statsministeren stod her og sagde: Jeg legede, at jeg var en fisker, der ikke kunne komme ud at fiske, fordi jeg ingen kvoter havde; jeg tænkte på, hvordan det var at være gammel og ingen hjemmehjælp have og få nedskåret sin boligstøtte igen; jeg tænkte på, hvordan en landmand havde det, som på grund af alle mulige ting snart ikke kan få skidtet til at køre rundt; jeg tænkte på virksomhederne og på skibsværftsarbejderne i Frederikshavn osv.

Og så foreslog jeg statsministeren – og det vil jeg gerne minde statsministeren om, for det var egentlig grunden til, at jeg tog ordet – at vi nu kunne tage en pause fra alle vores egne luksusbehov for at opfylde alle de behov, som vi er enige om er livsnødvendige behov for den almindelige dansker, og så sagde jeg, at der ikke ville ske så meget ved, at man f.eks. standsede nogle brobyggerier, holdt en kulturpause og lod være med at lege julemand i udlandet osv. For hvis man bare tog de forslag op, jeg nævnedes, så havde man masser af milliarder, så havde man milliarder nok både til skattelettelser, til at få sygehusvæsenet til at fungere og til at give de ældre hjemmehjælp osv. osv.

Derfor var det reelle forslag fra Fremskridtspartiets side. Det, vi prøvede at sige til statsministeren, var: Hvorfor skal vi ikke lave en almindelig, fornuftig omprioritering af vores alle sammens ressourcer? Hvorfor skal vi ikke opføre os lige så fornuftigt, som almindelige danske familier gør, når de kommer ud for indtægtstab? Hvorfor skal vi beholde Volvoen og samtidig holde op med at give børnene mad?